

VÍŠO, Josef: *Mladá (Malá) scéna 1958-1993. (Historie souboru, repertoár, členové.) Vysoké Mýto 1993. 24 s., foto v příl. kART.*

VÍŠO, Josef: *Vysokomýtské divadelní soubory (prozatímní tisk). 12 s., přílohy. Rozmn. Vysoké Mýto, 1998. kART.*

kART: Pozůstalost Huga Güntera-Lounského: Pl, DrO Kovoprůmyslového dělnictva, 1939 Viktorčino štěstí.

SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

1907 v Sokole „Velmi dobře si vedl i loutkářský odbor pod vedením br. Vaniše, jednotě vynesl 887 korun“ (Václavek). 1925 oživil činnost Loutkářský odbor Sokola, měsíčně 3 představení. 1938 uvedli loutkářský kabaret pro dospělé. H. až do 1959 pravidelně 3x měsíčně pohádky pro děti. Na bohaté div. činnosti ve 30. letech se podílel i LS spolku Šembera (Kašpárek, Šmidra, Škrhola). Za 2. svět. v. psal pro LD místní autor Černovický. 1943-1944 *Dělnický Lkr Sodomkovy Továrny*, h. každou neděli.

1946 obnoven LS Sokola, ved. J. Čermák. 1946 společně LD *Junáka a SČM*, Míček Fliček. Loutková scéna SČM dobře technicky vybavená, o Vánocích 1948 Broučci. 1956-1962, 1965-1970 *LS Maňásek*, ved. Muzikant. V 60. letech 20. stol. pracovaly LS *Dětský domov*, ved. Kratěnová, *RK OÚNZ chirurgie*, ved. Holler, Šifman, *RK interní nemocnice*, ved. M. Sopoušková, *ČSM Leporelo Od*, Fencel, *Maňásek ZK SZ*, ved. Dubánek, *Spartak SK SZ*, ved. J. Čermák, *VÚ-5100*, ved. Holer, Labík, *ZDŠ U zastávky*, M. Zavrtálková.

1984 vznikl LS *mladých SKP ROH Karosa*, ved. Ir. Truhlářová. Loutky vlastní výroba a klasické marionety. H. na okr. i kraj. přehlídkách vlastní dramaturgie I. Truhlářové. 1984 *Malé noční strašidylko*. 1985 *O třech prasátkách*, 1986 *Opičák Budú Budú*, Jak se dostaly hodiny s kukačkou do světa, 1987 *Car a blecha*, 1988 *Píseň o potopě světa*, 1989 *Vánoční hra*, 1990 *Kašpárek ve sluji*. 1995 zal. Ir. Truhlářová spolu s dalšími *Zámecké divadlo Vostružák* při státním zámku v Litomyšli, kde pravidelně pořádala představení pro MŠ. 1996-2001 *Cirkus Ric Puc*, *Malé strašidlo*, *Zlaté štěstí*, *Kašpárek a baba Mrákava*. 1985-1991 *LS mladých Klepáč*, pohádky a hry pro děti. Existoval i 1993. 1999 *LD Srdíčko*.

INFORMACE pro MČAD zprac. Alice Dubská. Rkp. 2000. PC ART;

Jan Merta dle Ireny Truhlářové. Rkp. 2002. PC ART.

SEZNAM LD Sokola, 1929-1930. Rkp. 9 s. SÚA: Sokol, ka 183. Kopie kART.

Evidence odběratelů čas. *Mladý loutkář* 1961, vyd. KDO Hradec Králové.

Loutkářský zpravodaj 1986, 1987, vyd. KKS Hradec Králové.

Program Krajské přehlídky v České Třebové 1984.

ČsL 1965, č. 7, s. 162; L 1937/38, s. 142.

Zprávy Loutkářského soustředění 1944, č. 1, s. 2; 1946, č. 12, s. 2; 1948, č. 12, s. 3.

VYSOKÉ NAD JIZEROU, viz též HELKOVICE, SKLENARICE, STARÁ VES, o. Semily

K tomu scházeli se za dlouhých zimních večerů sousedé „na pobyt“ a „na přástvu“, aby je pobavil „náklým tím říkáním o Jenověřě a Bruncvíkovi.“ ...Kde vzít k tomu kus a síly potřebné? Ze starých by asi sotva který hrál mohl, a proto zbyla pouze mládež. Učil tedy své žáky. Jevišťem byla prostora od kamen ke zdi, oddělená dvěma ložtíky od velectěného auditoria. Za kamny byla garderoba a zákulisí.

Památník vysockého Krakonoše, Praha 1886, s. 9–10.

Představení Bruncvíka bylo realizováno takto:

Rozmluvy Bruncvíka odříkávali z paměti žáci, on pak předčítal vypravování spisovatelova.

František Mařatka: Almanach Matice divadelní.

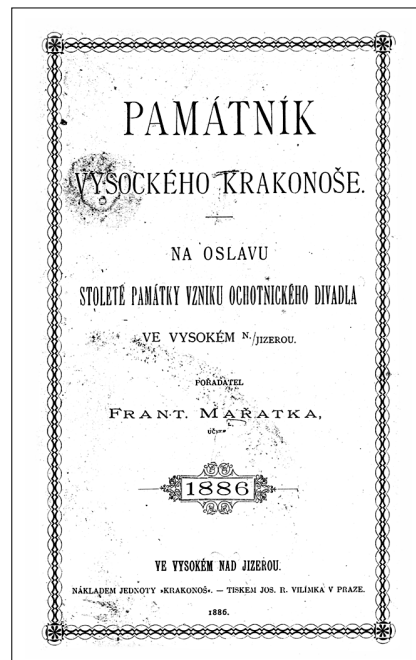
Praha 1881, s. 180.

Bývaly ale tehdy veselejší doby: méně nesmyslné nádhery, více upřímnosti a poctivosti, staročeská pohostinnost; potraviny laciné, daně nepatrné a podřízenost vrchnosti mnohem snesitelnější nežli nyní úřadům zeměpanským při tak zvané robotě. Divadlo hráli jsme kdý a jak se zlíbilo, žádný tomu nebránil, neboť úředníci sami zúčastnili se při tom. Schůze a všeliké veřejné slavnosti odbývaly se beze všeho povolování a poručnickování, i spolky všeliké utvořily se bez všeho opovídaní orgánů správním. Vláda, jakkoli absolutní, nemíchala se do podrobností obecných, jež příslušely úřadům a soudům patrimoniálním. A tyto poprály mlčky všelikého vyrazení a všelikých zábav obecnstvu...

Příhody svého života pro rodinu napsal Josef Kramář.

Olomouc 1881, s. 153.

Město má jednu z nejstarších div. tradic u nás. Nejstarší období opředeno legendami. V 2. pol. 18. století se tu hrála pašijová hra, naposledy 1784. Pak už „pokojoyé“ divadlo a divadlo „pravidelné“, podle pražských vzorů, obrozenecko-vlastenecké. Písmák Jan Petruška po návštěvě Prahy 1786 zal. DS. Od 1786-1787 hry se světským námětem. 1786-1793 Bruncvík, Jenovefa, Melusina,

882 / Titulní strana Památníku vysockého Krakonoše, 1886.

Josef Egyptský, O umučení, O narození, Kníže Bruncvík, Kníže Honzík. 1798 se divadlo přestěhovalo do vysocké radnice s o dvanáct let staršími žáky, zkušenými h. 1794-1812 O malíři, Smíření dvou bratrů, Čert se utrhl, Živé hodiny (Šedivý), Jan Dolínský aneb Krevní právo. Představení se často opakovala, některé hry se hrály po celý rok. Hrál se zdarma, později se vybíralo vstupné. Každý kus se opakoval, dokud byl o něj zájem. Bez kulis se hrálo až do 1812, kdy bylo pořízeno papírové malované jeviště, práce ochotníka Karla Róna. Výtěžek dávali na fond postavení pevného jeviště. Poté si ochotníci pořídili plátěné jeviště, namalované opět Rónem. Návštěvníci dojížděli z celého kraje. 1813-1820 *Nová komedie o Libuši*, původní hra Tharsia z Týru (A. J. Zíma), *Veselý švec*, Jan z Nepomuku, *Čarodějna citera* (opera), *Jolanta*. 1830-1834 o prázdninách i *studenti*. 1834 při požáru města shořela i radnice (kde se hrálo od 1798) s celým div. zařízením. 1836 zal. ponocný a ředitel divadla *Vlk divou společnost*, která pak hrála v hostinci U Zemanů, ale po zákazu jedné z her